

ת"ד 9359/06/16 - מדינת ישראל נגד יניב מאיה

27 דצמבר 2017

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
ת"ד 9359-06-16 מדינת ישראל נ' מאיה

דו"ח תעבורה 251756/2015

לפני כבוד השופטת בכירה אטליא וישקין
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם יניב מאיה

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד מיכל גפני

ב"כ הנאשם: עו"ד נאורי

הנאשם עצמו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בגרימת תאונת דרכים עת פגע ברכב אשר עצר על פני נתיב נסיעה.

תוצאת התאונה נזק לרכוש ופגיעת גוף קלה.

הנאשם עזב מקום התאונה מבלי להגיש עזרה, מבלי למסור פרטים ומבלי לדווח למשטרה כנדרש.

התביעה מבקשת, לגזור על הנאשם עונש פסילה לתקופה של שנה, פסילה על תנאי ומאסר מותנה.

הסנגור מבקש להסתפק בפסילה קצרה, קנס ופסילה על תנאי.

הערך המוגן הינו שמירת חיי אדם וכן ערך של סולידריות חברתית.

עמוד 1

בתי המשפט קבעו כי מדובר בעבירות אשר ביצוען מתאפיין בכיעור מוסרי.

מידת הפגיעה בערך זה, הינה פגיעה ברף גבוה.

הריני קובעת, כי מתחם עונשי נע בין מאסר לתקופה של 3 חודשים שהינה ברת המרה בעבודות שירות, לבין 7 חודשי מאסר וכן פסילה לתקופה שבין 12 חודשים ל18 חודשים.

אשר לנאשם הניצב בפניי -

הסנגור הציג סרטון מצלמת אבטחה מתוך תיק החקירה.

על פי המצולם, הרכב הנפגע עצר בחניה כפולה בעוד נהגו מדבר עם אדם נוסף אשר נמצא מימין לרכב.

הנאשם מגיח בנסיעה שוטפת, פוגע בחלקו האחורי של הרכב החונה, עוצר עצירה קצרה של כהרף עין וממשיך בנהיגה תוך שמסתלק מן המקום.

למעשה, הנאשם אותר אך ורק בזכות צילומי מצלמות האבטחה.

הנאשם הוסיף חטא על פשע, ולא הסגיר עצמו למשטרה גם כעבור זמן.

משזומן למשטרה, טען טענות שווא לפיהם איננו יודע במי מדובר וכי הוא לא עשה זאת וכתב האישום הוגש מכוח חזקת הבעלות.

בסופו של יום, הודה באשמתו וטען כי הסתכל ולא היו נפגעים וכן הודה כי למעשה שיקר בחקירתו במשטרה. מכאן דבריו באוזניי "אני מצטער שלא אמרתי את האמת."

הריני קובעת כי רף רשלנותו של הנאשם, **גבוה**.

הנאשם יכול היה להבחין ברכב העומד על פני הנתיב ולנקוט באמצעים למניעת תאונה תוך שחולף משמאלו.

משהתרחשה התאונה ומשהיה מודע להתרחשותה, בחר לברוח מן המקום כדי לא לשאת בתוצאותיה, וכן יש לציין כי עזיבת המקום אף מחבלת בחקירה עצמה ובקביעת רמת המעורבות וכן רמת הנזק היה ונגרם כזה לרכבו.

הריני קובעת, כי הנאשם לא יכול היה לעמוד על מצבו של הנפגע ממקום מושב ברכב, הן משום שאפילו לא טרח לצאת מרכבו ולשאול לשלומו - או לכל הפחות להתבונן על כל גופו כדי לשלול פגיעה נראית לעין.

זאת ועוד, הריני בדעה כי דברי החרטה אשר בפיו נאמרים מן השפה ולחוץ, ולמעשה הנאשם בחר להודות רק לאחר שהבין כי צילום התאונה וזיהוי הרכב מהווים ראיה מושלמת כנגדו.

ויודגש, אף אם הנאשם היה מתבונן בתשומת לב על מלוא גופו של הנפגע והיה מגיע למסקנה כי זה נראה לכאורה ללא פגע, אין לנאשם כישורי רפואה לבצע בדיקה, או לשלול פגיעה פנימית שאיננה נראית לעיל.

יתרה מזאת, בדיעבד מתברר כי ברכב נמצאה ילדה רכה כבת 3 שנים!!!

אכן הפגיעה שנגרמה הינה פגיעה קלה, אך יש לזכור כי תוצאת התאונה מקרית ורק בנס לא הסתיימה התאונה בפגיעה ממשית.

הסברי הנפגע לפיהם הגיע לבדיקה רפואית רק כעבור 4 שעות בשל הצורך להביא את בתו "לחוף מבטחים" ולהרגיעה - הינו הסבר העומד במבחני סבירות והיגיון.

התעודה הרפואית מתעדת פגיעה ברף נמוך.

למען הסר ספק אציין, כי לא הייתי מהססת לגזור על הנאשם עונש מאסר לריצויו בדרך של עבודות שירות, לו נתבקשת לעשות כן ע"י התביעה.

זאת משום התרשמותי מן הנאשם ומהתנהלותו בפניי.

לחומרא - יש לציין כי לנאשם הרשעות קודמות הן בתעבורה והן בפלילים ואף בעבר ריצה עונש מאסר.

צר לי לקבוע, כי נראה לי שהנאשם איננו מפנים ערכים של ציות לחוק ואף לאחר התרחשות התאונה ולאחר "שנתפס" במצלמות האבטחה, ניסה לשקר בחקירה.

לקולא אציין, הודאתו באשמה מבלי צורך בהשמעת עדים ובכך חסך זמנם וזמן שיפוטי.

כמו כן, נתתי משקל לקולא למסמכים רפואיים ואחרים אשר הונחו בפניי.

עניין נוסף המצדיק הפחתה כלשהיא בעונשו של הנאשם בגין גרימת התאונה עצמה, הינו רשלנותו התורמת של המעורב אשר עצר רכבו על גבי נתיב נסיעה בחניה כפולה, בעודו עסוק בשיחה עם הולך רגל.

סוף דבר -

- **הנני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 2000 ₪ או 30 ימי מאסר שיישא תמורתם.**

הקנס ישולם תוך 60 ימים.

על הנאשם/ סנגורו לגשת כעת למזכירות ביהמ"ש לקבלת שובר תשלום.

- **הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 11 חודשים.**

- **הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.**

- הנני גוזרת על הנאשם עונש של מאסר לתקופה של 7 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שהנאשם לא יעבור עבירת הפקרה או עבירה על תקנות 144 או 145 לפקודת התעבורה או נהיגה בזמן פסילה.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום ט' טבת תשע"ח, 27/12/2017 במעמד הנוכחים.

אטליא וישקין, שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

על פניו, על הנאשם היה לצפות עונש של פסילה שהרי זה העונש המינימלי בתיקים מסוג זה.

סבורני, כי מתן עיכוב ביצוע הפסילה שעה שלסברתו של בית המשפט העונש הראוי הינו 11 חודשי פסילה, הינה סתירה מהותית לאמור בגזר הדין, לכך לא אתן ידי.

לפנים משורת הדין, הריני דוחה תחילת ריצוי הפסילה להיום בשעה 20:00.

ניתנה והודעה היום ט' טבת תשע"ח, 27/12/2017 במעמד הנוכחים.

אטליא וישקין, שופטת בכירה